

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. IV. Furtum pomorum nullo bono suo, sola peccandi libidine, una cum sociis se patravisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

transferant, vitæ scelerumque licentiam illis permittunt, imo & obtrudunt: maluntque esse Christiani, filios mundi & carnis servos quam Christi.

2. Discant Adolescentes in parentum, superiorumque suorum monitis Deum agnoscere; monitis enim ad virtutem & emendationem divini sunt, non humani. Qui illos contemnunt, ut S. Augustinus admonitiones matris suæ, cum illo in vitiorum gurgitem prolabantur. Vtinam vero cum illo resurgant!
3. Ecce gradus, quibus in libidinis & impietatis barathrum descendit Augustinus. I. Inordinatus amor ludendi lib. 1. cap. 10. II. Mendacia & fraudes, etsi pueriles. ibid. cap. 19. III. Lectio poetarum obscænorum. ibid. cap. 16. IV. Exempla hominum vanorum. ibid. cap. 18. V. Carnalis amicitia. lib. 2. cap. 2. VI. In patria otium ab omni Schola. hic. c. 3. VII. Parentis vanitas solum desiderantis ipsius eloquentiam, negligentis conscientiam. ibid. VIII. Contemptus monitorum maternorum. ibid. IX. Societas prava. ibid. X. Licentia ludendi & omnium affectionum. ibid. Caveat adolescens tum semper, tum maxime, dum domi est in Vacationibus, à solitis studiorum & virtutum exercitiis feriat, ne per hos gradus, velut scalas Gemonias sane gemitu dignas, in exitium devolvatur.
4. Agat Deo gratias, qui hos gradus exitii sui mature prævidit, vel cui Deus dedit parentes non minus æternæ, quam mortalis vitæ autores, aut alium salutis curatorem & custodem.

C A P. IV.

Furtum pomorum nullo bono suo, sola peccandi libidine, una cum sociis se patris visse.

1. **F**urtum certe punit lex tua Domine, & lex scripta in cordibus hominum, quam

quam ne ipsa quidem delet iniquitas. Quis enim fur, æquo animo furem patitur? nec copiosus, adactum inopia. Et ego furtum facere volui, & feci, nulla compulsus egestate, nec penuria; sed fastidio iustitiæ, & sagina iniquitatis. Nam id furatus sum, quod mihi abundabat, & multo melius. ^a Nec ea re volebam frui, quam furto appetebam: sed ipso furto, & peccato. Arbor erat pirus in vicinia vineæ nostræ pomis onusta, nec forma, nec sapore illecebrosus. Ad hanc excutiendam atque exportandam, nequissimi adolescentuli perreximus nocte întempesta (quousque ludum de pestilentia more, in areis produxeramus) & abstulimus inde onera ingentia, non ad nostras epulas, sed vel projicienda porcis; etiam si aliquid inde comedimus: dum tamen fieret à nobis, quod eo liberet, quo non liceret.

2. Ecce cor meum Deus meus, ecce cor meum, quod miseratus es in imo abyssi. Dicat tibi nunc ecce cor meum, quid ibi quærebat, ut essem gratis malus, & *b* malitiæ meæ causa nulla esset, nisi malitia. Fada erat, & amavi eam, amavi perire, amavi defectum meum; non illud, ad quod deficiebam, sed defectum ipsum meum amavi. Turpis anima, & dissiliens à *c* firmamento tuo in exterminium; non de decore aliquid, sed dedecus appetens.

N O T Æ.

^a Nec ea re frui volebam, quam appetebam, sed ipso furto & peccato) Non amavit S. Augustinus furtum, ut malum est. Boni enim causa, ait S. Dionysius, cap. 4. de sunt omnia, & qua bona sunt, & qua mala: quippe div. uom. cum hæc quoque boni desiderio agamus. Nemo enim proposito sibi malo, facit, quod facit. Cujus ratio est,

1.2. q. 8. a
1. c. & q.
27. a. 1. c.

teste S. Thom. quia appetitus & amor est *inclinatio appetentis in aliquid*, nihil autem inclinatur nisi in aliquid sibi conveniens, sive connaturale & proportionatum, adeoque bonum, nam quod deficit à convenientia, connaturalitate & debita proportione, omnium iudicio malum est. Quia vero appetitus sensitivi & voluntatis inclinatio sequitur bonum, ut in apprehensione existit: hinc possumus aliquid appetere, quod non est vere bonum, sed solum apparenter, secundum nostram apprehensionem, unde Aristoteles dixit: quod *finis est bonum, vel apparens bonum*. Tale bonum erat in apprehensione Augustini, libertas faciendi impune, quod non licebat, ex ipso peccantium consortio magis dulcescens.

a. Phyc.

b *Malitia mea causa nulla esset, nisi malitia*) Nulla ratio boni delectabilis, vel utilis Augustinum movit ad furtum, sed sola libido utendi illicita libertate. Hanc pravam voluntatem appellat S. D. malitiam, quia est causa malæ electionis, qua scienter eligitur peccatum, non ob commodum aut delectationem, quæ ex re, verbi gratia pome percipitur, sed ex ipsa transgressione legis, quatenus apprehenditur, ut actus sive exercitium falsæ libertatis. Hoc sensu dicit S. D. *se amasse perire, & non illud ad quod deficiebat, nempe poma, sed defectum ipsum, sive furtum: non sub ratione mali, sed boni apparentis, & sub tenebrosa omnipotentia similitudine ut ait cap. seq.*

Valent.
1. 2. d. 6.
q. 8. p. 1.

c *Disiliens à firmamento tuo*) id est lege divina, quæ firmat hominem in Deo, cui *adherere bonum est, qui vero malignantur exterminabuntur.*

Pfal. 72.
28.
Pfal. 36. 9.

C A P. V.

Peccata communiter non committi, nisi ex appetitu inordinato adipiscendi bona infima, vel metu ea amittendi.

1. **E** Tenim species est pulchris corporibus, & auro, & argento, & omnibus; & in